

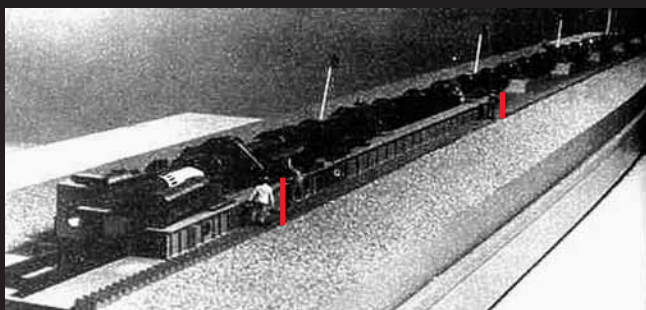
T H E B A B Y L O N D

Babylonské dělo by mělo 156 metrů dlouhou lafetu o ráži 1000 mm. Hlaveň v místě střelné komory měla 30 cm silné stěny, které se postupně zeslabovaly na 6,5 cm v ústí. Skládala by se z 26 dílů, každý o délce 6 metrů, což by z ní učinilo lafetu o váze 1510 tun. K tomu musíme přičíst 4 zákluzové válce 220 tun těžké a 165 tunovou zád' hlavně. Zákluzová síla by byla 30 000 tun – rovnocenná explozi nukleární bomby a dostatečná k tomu, aby byla zaregistrována jako silný seizmický otřes kolem celé zeměkoule. Devět tun speciální super dělové výmetné výbušniny, by vystřelilo projektil o velikosti telefonní budky do vzdálenosti okolo 1000 km, nebo přes 2000 km projektil s pomocným raketovým pohonem.

V pozdním létě roku 1989 Sheffield Forgemasters v Británii začaly dodávat jednotlivé díly lafety Babylonského děla. Severně od Bagdádu bylo připraveno místo na sestavení děla. Na úpatí hory byly provedeny masivní zemní práce k umístění gigantické struktury, která by unesla samotné dělo a absorbovala zákluz 30 000 tun. Zákluzová rychlost by byla 16 km za hodinu, ale zákluz byl konstruován tak aby se zastavil po 2,5 metrech.

Další strategické způsoby použití Babylonského děla:

**Útoky na dlouhé vzdálenosti s chemickými, biologickými nebo nukleárními hlavicemi. Nicméně protože by zbraň nebyla mobilní*

Toto je model „The Babylon Doom's Day Gun“ který byl v expozici Bagdádského mezinárodního veletrhu vojenské produkce v květnu 1989. Figurky lidských postav znázorňují zamýšlené rozměry děla.

Pohled na realizované super dělo „Baby Babylon“ o ráži 350 mm z kterého bylo několikrát cvičně vystřeleno.

a mohla by střílet pouze jedním směrem, stala by se snadno lokalizovatelná a pravděpodobně neutralizována napadenou zemí .

**jako protisatelitní zbraň. Náboj vystřelen do výšky oběžných drah družic by explodoval co nejbližže zacílenému satelitu, pokryl ho lepivým materiálem a oslepil tak jeho přístroje.*

Od března 1988 do invaze do Kuvajtu v roce 1990, Irák smluvně spolupracoval s kanadským vědcem a konstruktérem Gerardem Bullem na stavbě tří super zbraní: dvěma děly v plné velikosti „Project Babylon – The Babylon Doom's Day Gun“ 1000 mm ráže a jedním „Baby Babylon“ prototypu o ráži 350 mm.

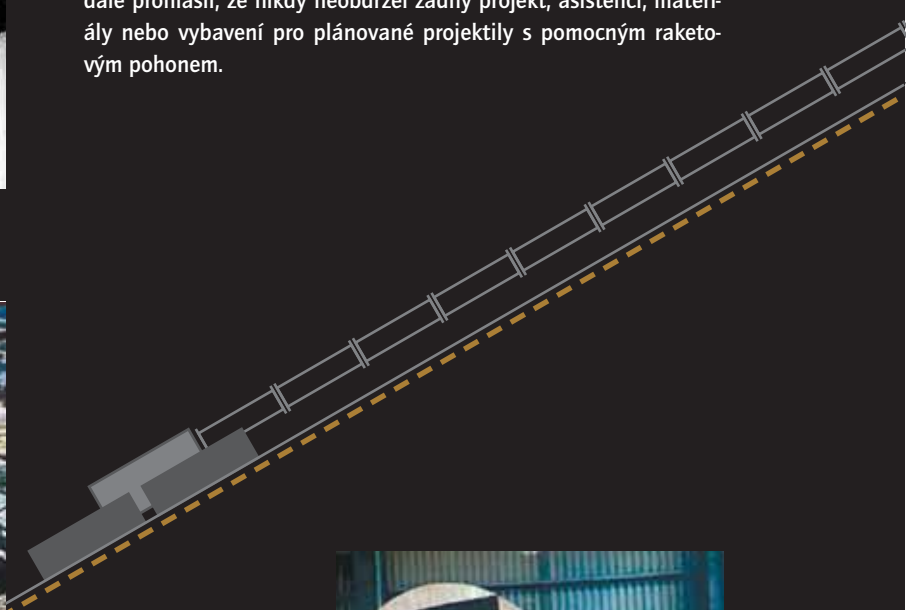
Produkce komponentů pro babylonské dělo začala v Británii s tím, že jak britské, tak americké tajné služby o tom věděli. Oficiálně se jednalo o segmenty ropného potrubí pro 'PC-2' petrochemickou ropnou rafinerii.

Tři týdny po zavraždění Bulla, britští celníci v Británii zabavili zbývajících 8 finálních segmentů pro obě Babylonská děla.

Druhého srpna Irák zahájil invazi do Kuvajtu – předešly a příčiny Války v Perském zálivu.

Týmy OSN pro Válku v Perském zálivu později zničili jedno dělo „Baby Babylon“ o ráži 350 mm, dále 44 segmentů pro dvě děla „The Babylon Doom's Day Gun“ o ráži 1000 mm, čtyři zákluzové válce a jednu tunu speciálního výmetného střelného prachu pro super dělo.

Iráčané sami zničili zbývajících 11 tun střelného prachu. Pouze sedm střel pro „Baby Babylon“ dělo bylo nalezeno a zničeno. Irák dále prohlásil, že nikdy neobdržel žádný projekt, asistenci, materiály nebo vybavení pro plánované projektily s pomocným raketovým pohonem.

Dva z osmi dílů Babylonského děla, které byly zabaveny britskými celníky

O O M ' S D A Y G U N

BABYLONSKÉ DĚLO SOUDNÉHO DNE

Gerald Bull byl posedlý vizionář. Měl vizi, která ho zavedla k odloučení od rodné Kanady do vězení v USA až k zavraždění Izraelci. Jeho vizí byl úplně nový způsob jak se dostat do vesmíru a to střelami vypálenými z gigantického děla. Aby toho dosáhl, zapletl se a pracoval pro některé z nej-

horších režimů své doby: Jižní Afrika, Čína a k závěru Irák. Jeho práce ovlivnila průběh dvou moderních válek a oživila tak starodávný obor dělostřelectví.

Bull, Gerald Vincent, vědec (narozen v North Bay, Ontario, Kanada 9. března 1928, zemřel v Bruselu, 22 března 1990) se stal ve třech letech sirotkem. Prokázal své vědecké schopnosti velmi brzo a to získáním doktorátu z aerodynamiky ve věku pouhých 23 let. Oženil se a měl rodinu se sedmi dětmi, z kterých ho několik následovalo do oboru leteckého inženýringu. Lowther říká „cokoliv více by mohlo být řečeno o aktivitách pana doktora Bulla – zvláště pak ke konci jeho života – měl přesto důvod být velmi hrdý na svoji rodinu“. Pamatují si ho s láskou, která však nemá vliv na jejich názory při rozhovorech o tom co dělal.

Bull utužil své vazby na Pentagon v roce 1970 a založil společnost s povoleními, které mu umožňovaly prodávat vylepšené verze technologií, které sám vyvinul, několika zahraničním vládám – Iránu, Chile, Thajwanu a Číně. Skrze svoji quebeckou společnost Space Research Corporation a belgickou pobočku European Poudrieres Reunies de Belgique, Bull vyrobil své nejimpozantnější nástroje pro válečné dělostřelectvo.

V roce 1980 byl americkými soudy odsouzen k šesti měsícům vězení za neoprávněný vývoz munice do Jižní Afriky v rozporu s embargem OSN. Po propuštění v roce 1981 se přestěhoval do Evropy a obnovil svoji společnost v podobě konzultační firmy. Gerard Bull poprvé podepsal

smlouvu s Irákem v roce 1981. Toto spojení mu znova umožnilo hledat podporu pro jeho super dělo ke střelení do vesmíru. Sadámu Husajnovi se tato myšlenka líbila a projekt Babylonského děla byl zrozen. Celoživotní sen a posedlost a G. Bulla v podobě zkonstruování gigantické houfnice, která by byla schopná vystřelovat satelity na oběžnou dráhu kolem země nebo dělové střely tisíce kilometrů do nepřátelského území, byl na dosah. Přesto, že se mu nakonec jeho sen nepodařilo realizovat, Bull dokázal zkonstruovat jedny z nejučinnějších dělostřeleckých zařízení na světě.

22 března 1990 ho neznámý vrah zabil na místě pěti ranami do hlavy pistolí s tlumičem v momentě, kdy odemykal dveře do svého bruselského bytu. Když bylo jeho tělo nalezeno, měl u sebe Bull kufřík s 20 000 dolary v hotovosti. Není známo kdo Bulla nechal zavraždit. Nejvíce jsou v podezření Izraelci, avšak je možné, že pro Iráčany se stal bezpečnostním rizikem a přítěží, kterého se bylo nutno zbavit i přes investice do něj vložené.

Pohled na první realizovaný díl hlavně Babylonského děla, které by ve své skutečné velikosti mělo být znovu postaveno v lokalitě Brandýs nad Orlicí a viditelné pro cestující vlakem po nejfrekventovanější železniční trati v České republice mezi Prahou a Českou Třebovou.

Všichni, kdo se chcete účastnit znovupostavení „Babylonského děla“, můžete po domluvě (email@jiriprihoda.cz) přispět libovolnými prostředky neomezeného rozsahu - dle Vašeho přání anonymně nebo veřejně se všemi počty sponzorům náležející.